m

V
B J
C
67137–67139
1

Pols.
Kraków

zł. 10.–

KLASZTOR
ŚW. ANDRZEJA
w Krakowie.

Trzydzieści trzy kawałki do grania.

Salomea Gorayska
ZSMK.

B J C

SUMMARIUSZ NAUKI.

67138-I.

Ktora Brát do Profeſſiey ſię udáiacy rozumieć, y w pámięći mieć powinien.

PYtánie. *Brát Mnieyſzy chcac czynić Profeſſyą co wiedźieć powinien?*

Odpowiedź. Náukę Chreśćiáńſką; y Przykazánia Reguły Swiętey.

O NAUCE CHRZESCIANSKIEY.

1. P. *Nauki Chrześćiáńſkiey, z kąd ſię vczemy?*

O. Od Kośćiołá S. Kátholickiego.

2. P. *Co ieſt Kośćioł Kátholicki?*

O. Ieſt zgromádzenie wiernych, wiárę y náukę Chryſtuſową wyznawáiących, ktore pod iedną głową nawyzſzą, y Paſterzem bywa ſpráwowáne.

3. P. *Kto ſię ma názywáć Chrześćiáninem Kátholickiem?*

O. Ten, ktory Chrztu Sákrámentem poświęcony, IEZUSA Chryſtuſá prawdźiwego BOGA y Człowieká, zbáwienną náukę w iego Kośćiele wyznawa; áni do

żadney Sekty, ábo rozumienia iákiego; od Kośćiołá Kátholickiego oddalonego, przyſtáwa.

4. P. *Ktorzy ſą oddaleni od Kośćiołá Kátholickiego?*

O. Wſzyſcy niewierni, iáko Zydźi, Turcy, Saráceni &c. wſzyſcy odſzczepieńcy, iáko Schiſmatycy, Heretycy &c. upornie błędu ſwego broniący.

5. P. *Ktorych ſię rzeczy naprzod máią uczyć Chrześćiánie?*

O. Wiáry, Nádźiei, Miłośći, Sákrámentow, y Powinnośći Chrześćiáńſkich.

6. P. *Coż ieſt Wiárá?*

O. Ieſt dar Boży, y świátło, ktorym obiaśniony człowiek przy Chrzćie, mocno zezwala ná wſzytkie rzeczy, ktore Bog obiáwił, y nąm przez Kośćioł do wierzenia podał; bądź to one rzeczy ſą nápiſane, bądź nie nápiſáne.

7. P. *Ktore ieſt zebránie wiáry.*

O. Ieſt ſkład Apoſtolſki ná dwánaśćie członkow rozdźielony. *to ieſt*, Wierzę w Bogá Oycá wſzechmogącego, &c.

8. P. *Co powinien wyráźnie wierzyć káżdy Kátholik?*

Odpowiedź: Te cztery rzeczy.

1. Ze Bog ieſt Stworzyćiel Niebá y Ziemie, y wſzytkich inſzych rzeczy.

2. Ze

2. Ze ieſt Oddawcá ſpráwiedliwy, do-
ym wiecznego błogosłáwieńſtwá; złym
iecznego karánia.

3. Powinien wierzyć, iż ieſt Bog ieden
Iſtnośći, troiáki w Oſobách, Oćiec, Syn,
Duch S. ták, że ći trzey iedno ſą; y ie-
en prawdźiwy Bog.

Oćiec ieſt Stworcą, Syn Odkupićielem
udzkim.

Duch Swięty Poświęćićielem wſzy-
kich wiernych.

4. Powinien wierzyć táiemnicę Wćie-
enia Syná Bożego, ktory za ſpráwą Du-
há Swiętego, náturę ludzką przyiawſzy
Pánny MARYEY urodźił ſię; á Ten ieſt
Chryſtus, Bog y Człowiek.

9. P. *Czemu ſię BOG ſtał Człowiekiem?*

O. Aby nas wybáwił od piekłá y záſłu-
żył nam ná Niebo śmierćią ſwoią.

10. P. *Coż ieſt nádźieiá.*

O. Ieſt cnotá od Bogá w nas wlana,
przez ktorą z ufnośćią dobr zbáwienia ná-
ſzego, y wiecznego żywotá oczekiwamy.

11. P. *Ktore to ſą dobrá zbáwienne?*

O. Odpuſzczenie grzechow, łáſká Bo-
ſka, y Chwałá Niebieſka.

12. P. *Zkąd ſię uczemy Nádźieie, y prosby?*

O. Z modlitwy, ktorey nas Chryſtus
Pan y Miſtrz, náuczył, á ten ieſt Paćierz.
to ieſt Oycze náſz &c.

13. P. *Coż iest Miłość?*

O. Ieſt cnotá od Bogá w nas wlana, przez korą Pána Bogá, dla niego ſámego, á bliźniego dla Pána Bogá miłuiemy.

14. P. *Wiele iest Przykazań miłości?*

O. Przednich dwoie. *Pierwſze*: Miłowáć Páná Bogá ze wſzytkiego ſercá, ze wſzytkiey duſze, ze wſzytkich śił.

Drugie: Miłowáć bliźniego dla Páná Bogá, iáko śiebie ſamego, *Ná tych dwoch Przykazániách wſſytek Zakon záwisły Prorocy.*

15. P. *Iákim ſpoſobem wydáie ſię miłość przećiw Bogu?*

O. Ieżeli iego záchowuiemy Przykázánia.

16. Pytán: *Ktore, y wiele iest Przykazań Boſkich?*

Odp: Dźieśięćioro. 1. Iam ieſt Pan Bog twoy, nie będźieſz miał Bogow cudzych przedemną. 2. Nie będźieſz brał Imienia Páná Bogá twego nádáremno. 3. Pámiętay ábyś dźień Niedźielny święćił. 4. Czćiy Oycá, y Mátkę twoię. 5. Nie będźieſz zábiiał. 6. Niebędźieſz cudzołożył. 7. Nie będźieſz kradł. 8. Niebędźieſz mowił przećiw bliźniemu fałſzywego świádectwá. 9. Nie będźieſz pożądał żony bliźniego twego. 10. Ani domu, áni roli, áni osłá, áni żadney rzeczy ktorę iego ſą.

17. P. *Wiele iest Przykazań Kościelnych.*

O. Pięć osobliwych.

1. Swiętá od Kościołá S. postánowione święćić.

2. Mszey S. w Swiętá z nabożeństwem słucháć.

3. Nákazáne posty pośćić, y od zákazánych pokármow wstrzymáć się.

4. Grzechow swoich włásnemu Kápłánowi, ábo inszemu z iego pozwoleniem ná káżdy rok spowiádáć się.

5. Przenayświętszy SAKRAMENT, przynamniey raz w rok, y to około Swiętá Wielkonocnego, przyimowáć.

18. Pytánie. *Coż iest Sákráment?*

Odp: Iest niewidomey łáski, znák widomy, ku poświęceniu nászemu od Bogá postánowiony. Insza bowiem iest rzecz ktorą w Sákrámenćie widźiemy, á insza ktorą w nim przyimuiemy. Znák widźiemy powierzchowny; potáiemną záś łáskę duchowną, ktora się rzeczą sámą Sákrámentu názywa, przyimuiemy.

19. Pytánie, *Wiele iest Sákrámentow, y ktore ich skutki?*

O. Siedm. 1. *Chrzest*, ktory nas czyni Chrześćiány. 2. *Bierzmowánie*, ktore nam dodáie łásk potrzebnych do doskonáłośći Chrześćiáńskiey. 3. *Ciáło, y Krew*

Páná náßego Iezuſá Chryſtuſá ktore tu[illegible] duſze náíze do żywotá wiecznego. [illegible] *Pokutá*, prz[illegible]z ktorą otrzymuiemy odp[illegible] ſzczenie grzechow náſzych. 5. *Oſtáteczn[illegible] pomázánie*, ktore nąm pomaga do dobr[illegible] śmierći, á częſtokroć, y do zdrowia. 6 *Kápłáńſtwo*, ktore Kápłánom dáie mo[illegible] dosyć czynienia vrzędowi ſwemu. 7 *Mał[illegible] żeńſtwo* w ktorym ludźie odbieráią od P[illegible] ná Bogá łaſki potrzebne, do wychowá[illegible] nia dźiatek, według woli iego.

20. P. *Co przyimuieß, gdy przyſtępuieß d[illegible] ſtołu Bożego?*

Odp. Ciáło, Krew, duſze y Boſtw[illegible] Páná náſzego IEZUSA Chryſtuſa, pod Oſo[illegible] bą chlebá.

21. Pytánie. *Aczy ieſt tám chleb?*

O. Nie máſz; bo ſię przemienia w Ciá[illegible] ło Chryſtuſowe mocą słow Sákrámentá[illegible] nych, ktorych Kápłan używa.

22. P. *A czy zoſtáie tám co chlebowego?*

Odp. Iſtnośći chlebowey cále tám ni[illegible] máſz, ſame tylko przymioty zoſtáią. [illegible] *ieſt* białość, okrągłość, ſmák &c.

23. P. *A czyßtáß to białość, okrągłość, i[illegible] Chryſtuſem Pánem?*

Odp. Nie, ále Chryſtus, ieſt pod niem[illegible] ntáiony.

24. *Gdy łamie Kápłan Hoſtyą, czy łami[illegible] Ciáło Chryſtuſá?*

Od-

Odp. Nie łámie, lecz tylko przymioty chlebowe.

25. P. *Kto godnie przystępuie do stołu Páńskiego?*

O. Ktory żadnego grzechu śmiertelnego ná sumnieniu, áni chęći do niego nie má.

26. P. *Wieleż iest powinnośći Spráwiedliwośći Chrześćiáńskiey?*

O. *dwie*. 1. Chronić śię złego, *to iest* grzechu. 2. Czynić dobrze, *to iest* spráwiedliwość.

27. P. *Wieloráki iest grzech?*

O. Dwoiáki. *Pierworodny*, ktory pochodźi z grzechu Adámowego; á ten z sobą przynośiemy z żywotá máćierzyńskiego. *Vczynkowy*, á ten iest mowá uczynek, ábo pożądliwość przećiwko, ábo nád práwo Boskie, abo nád Kośćielne.

28. P. *Wieloráki iest grech vczynkowy?*

O. Dwoiáki. *Smiertelny*, ktory zábiia dusze, odeymuiąc iey łáskę Boską; ktora iest iey żywotem; iáko bowiem ćiáło bez dusze, ták duszá bez łáski Boskiey żyć nie może. *Powszechny*, ktory w nas oźiębia miłość Bożą, y sposobi do grzechu śmiertelnego; ták iáko chorobá przyspósabia nas ná śmierć.

29. P. *Iako śię grzeszy grzechem śmiertelnym.*

O. Czyniąc rzecz iáką znáczną przećiw

Przy-

Przykazániu Bożemu, Kośćielnemu, y ślubom Zakonnym, dobrowolnie, y zwiádomośćią.

30. P. *Powßechny grzech możeß potępić?*

O. Nie może, bo nie znośi łáski; tylko grzech śmiertelny, kiedy w nim kto umrze potępia.

31. P. *Ktoremi ſtopniámi do grzechu przychodźiemy?*

O. Trzemá. Poduſzczeniem, Zákochániem, y Zezwoleniem.

32. P. *Wielorakim ſpoſobem możem Páná Bogá obráźić?*

O. Troiákim. Myślą, Mową, y Vczynkiem.

33. P. *Ktore grzechy názywáią ſię głowne?*

O. Te, z ktorych iákoby zgłow, y zrodeł inne grzechy pochodzą.

34. P. *Wiele ich ieſt?*

O. Siedm. Pychá, Łákomſtwo, Nieczyſtość, Zazdrość, Obzárſtwo, Gniew, Leniſtwo ku służbie Bożey.

35. P. *Ktore cnoty ſą tym grzechom przećiwne?*

O. Pokorá, Szczodrobliwość, Czyſtość, Łáskáwość, Mierność, Cierpliwość, Nabożeńſtwo.

36. P. *Wiele ieſt grzechow przećiw Duchowi Swiętemu?*

O. Sześć.

O. Sześć. 1. Zbytnia ufność w miłośierdźiu Bożym. 2. Roſpácz. 3. Sprzećiwiánie ſię vznáney prawdźie. 4. Zazdroſzczenie bráterſkiey miłośći. 5. Zátwárdźiałość w grzechu. 6. Niepokutowánie.

37. P. *Wiele ieſt grzechow do Bogá o pomſtę wołáiących?*

O. Cztery. 1. Zaboyſtwo dobrowolne. 2. Grzech Sodomſki. 3. Vćiśnienie ubogich wdow, y śierot. 4. Zapłátá robotnikom zátrzymána, ábo nie według umowy dána.

38. P. *Ktore ſię grzechy zowią cudze?*

O. Dźiewięć. 1. Rádá. 2. Roſkazánie. 3. Zezwolenie. 4. Dopuſzczenie. 5. Pochwalenie, ábo Pochlebiánie. 6. Zámilczenie cudzego grzechu. 7. Przebaczenie, ábo Pobłażánie. 8. Cudzey rzeczy vczeſtnictwo. 9. Obroná we złym drugiego.

39. P. *Wielorákie ſą dobre vczynki?*

O. Troiákie. Poſt, Iáłmużná, ábo Miłośierdźie, y Modlitwá.

40. P. *Coż ieſt poſt?*

Odp. Ieſt pewnych dni wedle opiſánia Kośćielnego ſtrzymáć ſię od pokármu zákazánego; raz ná dźień iedząc, pewney godźiny.

41. P. *Coż ieſt Modlitwá?*

Odp. Ieſt

O. Ieſt myśli do P. Bogá podnieśienie, proſząc ábo o odwrocenie złego, ábo o nabyćie dobrego.

42. P. *Coż ieſt Iáłmużná?*

O. Ieſt dobroczynność przez ktorą nędze bliźniego z miłośći y politowánia rátuiemy; co zowie ſię vczynek miłośierny.

43. P. *Wielorákie ſą uczynki miłośierne?*

Odp. Dwoiákie: *Cieleſne*, Ciáło, *Duchowne*, Duſze w potrzebách rátuiące.

44. P. *Wiele ieſt vczynkow miłośiernych cieleſnych?*

O. Siedm. 1. Łáknącego nákarmić. 2. Prágnącego nápoić. 3. Nágiego przyodźiáć. 4. Więźniá wykupić. 5. Chorego náwiedźić. 6. Pielgrzymuiącego przyiąć. 7. Vmárłego pogrześć.

45. P. *Wiele ieſt vczynkow miłośiernych duchownych?*

O. Siedm. 1. Grzeſzącego napomnieć. 2. Nieumieiętnego náuczyć. 3. Wątpiącemu porádźić. 4. Zá bliźniego Bogá prośić. 5. Smutnego poćieſzyć. 6. Krzywdę ſkromnie znieść. 7. Winę przepuśćić.

46. P. *Ktore ſą cnoty gruntowne, ná ktorych ſię inne funduią?*

Odpow. Te cztery. Spráwiedliwość, Wſtrzemięźliwość, Męſtwo, y roſtropność.

47. P. *Wiele ieſt dárow Duchá Swiętego?*

Odp.

Odp. Siedm. Mądrość, Wyrozumienie, Rádá, Męſtwo, Vmieiętność, Pobożność, y Boiaźń Páńſka.

48. P. *Wiele ieſt Owocow Duchá Swiętego?*

Odp: *Dwánaście.* Miłość. Weſele, Pokoy, Cierpliwość, Nieſkwápliwość, Dobroć, łáſkáwość, Cichość, Wiárá, Skromność, Wſtrzemięźliwość Czyſtość.

49. P. *Ktore ſą Błogoſłáwieńſtwá Ewángeliey Swiętey?*

O. *Osm.* 1. Błogosłáwieni ubodzy w Duchu; bo ich ieſt Kroleſtwo Niebieſkie. 2. Błogosłáwieni ćiſzy; bo oni odźiedźiczą źiemię. 3. Błogosłáwieni ktorzy płáczą; bo będą poćieſzeni. 4. Błogosłáwieni miłośierni; bo oni miłośierdźia doſtąpią. 5. Błogosłáwieni prágnący, y łáknący ſpráwiedliwośći; bo będą náſyceni. 6. Błogosłáwieni czyſtego ſercá; bo oni Bogá obaczą. 7. Błogosłáwieni pokoy czyniący; bo będą názwáni Synámi Boſkiemi. 8. Błogosłáwieni ktorzy ćierpią prześládowánie dla ſpráwiedliwośći; bo ich ieſt Kroleſtwo Niebieſkie.

50. P. *Co mamy opłákiwáć?*

O. 1. Czás ſtrácony. 2. Zywot niezákonny. 3. Mękę Páńſką. 4. Dánie zgorſzenia. 5. Złego ſię dopuſzczenie, dobrego opuſzczenie.

51.

51. P. *Wiele iest zmysłow?*

O. Pięć. Widzęnie, Słyszęnie, Powonienie, Smák, y Dotykánie.

52. P. *Wiele iest Rad Ewángelickich?*

O. Trzy. Vbostwo dobrowolne; Czystość wieczna, posłuszeństwo zupełne.

53. P. *Wieleż iest ostátecznych rzeczy?*

O. Cztery. Smierć, Sąd Boży, Piekło, Chwała Niebieska.

O REGULE.

I. P. *Kto Regułę Oycá S. Fránćiszká złożył?*

Odp. Chrystus Pan.

II. P. *Kto ią potwierdźił?*

O. Honoryusz Papież.

III. P. *Co iest Regułá Bráci Mnieyszych?*

O. Iest Páná nászego Iezusa Chrystusá Swiętą Ewángelią chowáć; żyiąc w posłuszeństwie, bez własnośći, y w czystośći.

IV. P. *Coż iest Professya Bráci Mnieyszych?*

O. Iest Solenna obietnicá dobrowolnie Pánu Bogu uczyniona, od Nowicyuszá po roku probowánia, w pewnym wieku postánowiona, o trzech slubách y przykazániách Reguły, przyięta od máiącego moc przyimowánia do Professiey.

V. P. *Wiele ma slubow?*

O. Trzy. Posłuszeństwo, Vbostwo, y Czystość.

VI. P. *Coż iest posłuszeństwo?*

Odp.

O. Ieſt niżſzego do wyżſzego dobrowolne poddánie ſię dla Bogá.

VII. P. *Coż ieſt Vboſtwo?*

O. Ieſt, dla miłośći Bożey, y prágnienia doſkonáłośći, wſzytkich rzeczy doczeſnych wyrzecznie ſię uczynkiem, y wolą.

VIII. P. *Coż ieſt Czyſtość?*

O. Ieſt powśćiągnienie od wſzelákiego poruſzenia ćiałá; nie tylko zmysły umarzáiąc, ále też myśli plugáwe mężnie odrzucáiąc.

IX. P. *Regułá wiele ma Rozdźiałow?*

O. Dwánaśćie, ná pámiątkę dwunaſtu Apoſtołow.

X. P. *Wiele ma Przykazań obowiązuiacych ná wypełnienie pod grzechem śmiertelnym?*

O. Dwádźieśćiá y pięć.

XI. P. *Wielorákie ſą Przykázánia?*

O. Czworákie. Pierwſze *Formálne*; á tych ieſt siedm. Drugie *Zákázuiace*; á tych ieſt dwoie. Trzećie *Przykazań moc máiace*; á tych ieſt cztery. Czwarte *Przykázániu ſię rownáiace*; á tych ieſt dwánáśćie.

XII. P. *Ktoreż ſą Formálne?*

O. 1. Wſzytek Zakon powinien posłuſzeńſtwo, y uczćiwość Oycu Swiętemu Papieżowi, y Kośćiołowi Rzymſkiemu.

2. Bráćia nie máią bráć żadnym ſpoſobem monety, ábo pieniędzy; áni przez ſię, áni przez wyſtáwioną oſobę.

3.

3. Bráćia powinni być posłuszni swym Ministrom y Przełożonym, we wszytkim, co tylko nie iest przećiw duszy, y Regule ich.

4. Bráćia niemáią mieć podeyzrzánego towárzystwá, áni rad z niewiástámi.

5. Bráćia nie máią wchodźić do Klasztoru Mniszek.

6. Bráćia nie máią być Kmotrámi, Męszczyzn, áni białychgłow.

7. Oycowie Ministrowie máią prośić Oycá S. Papieżá, o iednego z Kárdynałow ktoryby był Rządcą, Obrońcą, y Poprawcą tego Zakonu.

XIII. P. *Ktoreż są Zákázuiące?*

O. 1. Ze Bráćia Professowie żadnym sposobem z tego Zakonu wyniść nie mogą.

2. Ze Bráćia nic sobie przywłaszczáć nie mogą.

XIV. P. *Ktoreż są moc Przykázań máiące?*

O. 1. Ze Brácia máią się udáwáć do Ministrow Prowincyálskich o rozgrzeszenie w przypadkách.

2. Ze Bráćia máią mieć iednego z Bráći tego Zakonu, zá Generálnego Ministrá.

3. Ze Ministrowie, y Kustoszowie powinni się zyść ná Kápitułę Generálną, ná obránie Ministrá Generálnego.

4. Ieśliby się zdáło Ministrom, y Kustoszom, że ow Minister niebyłby dostateczny do urzędu Zakonnego máią inszego obráć.

15. P. *Ktoreż są Przykázániu rownáiące się?*

O. 1. Iż Bráćia máią przestáwáć ná iedney Sukni

ni z Kápturem, á drugiey bez Kápturá; ktorzy-
y chćieli mieć.

2. Iż mogą używać obuwia ći, ktorych tylko
otrzebá przymuſza.

3. Iż w podłych ſukniách máią ſię nośić, y mo-
ą ie łatáć worámi.

4. Iż Klerycy y Kápłáni máią odpráwowáć ob-
ządek Boſki, według poſtánowienia Kośćiołá S.
Rzymſkiego: á Bráćia Laicy máią mowić Paćierzy
á Iutrznią 24. zá Laudes 5. zá Prymę, Tercyą,
Sextę, Nonę, po śiedmi, zá Nieſzpor dwánaśćie.
á Kompletę, 7. y máią ſię modlić zá umárłe.

5. Bráćia máią pośćić od Wſzytkich Swiętych,
ż do Narodzenia Páńſkiego, Wielki Poſt do
Wielkieynocy, wſzytkie Piątki, Wigilie, y Su-
chedni.

6. Iż Bráćia nie máią iezdźić, tylko gdyby ich
áwna potrzebá, ábo chorobá do tego przymuſzałá.

7. Aby Oycowie Miniſtrowie, y Kuſtoſzowie
mieli ſtáránie, o chorych, y o odźienie Bráćiey.

8. Iż Bráćia powinni ſłużyć Bráći chorym.

9. Iż nie máią kazáć w Biſkupſtwie ſwego Bi-
ſkupá, gdyby im tego bronił.

10 Iż żaden Brát nie mà kazáć pokiby mu Ge-
nerálſki Miniſter nie pozwolił.

11. Iż Bráćia máią ſię ućiekáć do Miniſtrow
o záchowánie Reguły, gdyby iey duchownie nie
mogli záchowáć.

12. Wſzytko powinni záchowáć, co ſię w Re-
gule znayduie, względem formy Hábitu, ták No-
wicyuſzow, iáko y Profeſſow; y względem przyi-
mowánia do Zakonu, y do Profeſſyey.

Bło-

Błogoſłáwieńſtwo Oycá S. FRANCISZKA dobrym Bráći.

O námilſi Bráćia, y náwieki błogoſłáwieni Synowie.

Słuchayćie mię, ſłuchayćie głoſu Oycá wáſzego.

Wielkieśmy rzeczy obiecáli. Większe ſą nam obiecáne.

Záchowaymyż te; Wzdychaymy do onych.

Roſkoſz krotka, Karánie wiekuiſte. Krotkie utrapienie. Chwałá nieſkończona.

Wiele wezwánych. Máło wybránych.

Wſzytkim zapłátá Amen.

Przeklęctwo tegoſz Oycá Swiętego ná złą Bráćią.

Od Ciebie Przenayświętſzy Oycze; Y od cáłego Niebieſkiego dworu. Y odemnie ubożuchnego, Niech będą przeklęći ktorzy złym ſwoim przykłádem niſzczą, y pſuią, Coś Ty przez Swiętych Bráći tego Zakonu wybudował, y budowáć nie przeſtáieſz Amen.

Odnowienie Szlubow.

W Maiestacie nieograniczony Panie y Boze moy, Oblubiencze naydobro:tliwszy Iezu. Oto ia niegodna słu:zebnica twoia, przychodzę do Ciebie, proch, y nikczemne stworzenie twoie, Zebrząc łaski y miłosierdzia Twego, wyznawam zem dotąd nie pełniła powinnosci moich, zyiąc slepo, y błą:kaiąc się affektem moim, anim pa:miętała na termin do ktoregom iest stworzona, y do Zakonu S. powołana, Nie uznawałam łask, y Dobrodzieystw ktores mi dawał nie ustannie, Obra:wszy mię na służbę swoię. Oto teraz wstydzę się, y serdecznie załuię zato, dla szczerey miłosci twoiey. Brzydzę się przeszłego zycia slepotą, y niew=

dzięcz

dzięcznoscią, aiakom się iuż na służbę twoię oddała, y obowiązała, tak y teraz Przed obecnoscią Maiestatu Twego, y Całego dworu Niebieskiego. Ja N: Szlubuię Panu Bogu w Troycy Swiętey Jedynemu, Nayświętszey Pannie Maryi, Błogosławionemu Oycu Franciszkowi, Błogosławioney Matce S. Klarze, Matce S. Salomei, y wszystkim Swiętym, przez wszystek czas zycia moiego, zachowac. Posłuszeństwo Swięte, Dobrowolne Ubostwo, y Czystosc. a mięszkac zawsze w zamknieniu, iako Reguła S. obowięzuie. Nie gardzze dobrotliwy Boze sercem skruszonym, affektem y protestacyą odemnie grzeszney. Ale obrociwszy Oczy miłosierdzia swego, day pomoc skuteczney

czney łaſki, do wykonania tego wſzyst:
kiego, do czegoś mię powołał. Przyimiy
garnącą się do Ciebie, pocieſz utrapioną,
podźwignij pod cięzarem grzechow upa:
daiącą, obudź na ſłuzbie Twoiey gnuśną,
y oſpałą, zapal w miłosci twoiey ozię:
błą. Abym prozna inney miłosci tą zaw:
ſze gorzała, ktorąś ty wzniecać przyſzedł
na ten swiat. Day aby nią me ſerce
zawſze bardziey gorzało odtąd aż na:
wieki. Amen.

Akt Skruchy przed Spowie: dzią.

Nayłaſkawszy Panie Iezu Chryſte Stworzy:
Boze y człowiecze prawdziwy, Stworzy:
cielu y Odkupicielu moy: Zes ieſt tym
ieſteś, naydoſkonalſzy, nayswiętſzy, zrzo:
dło łaſki y wſzego dobra, Załuię ze
wſzystkiego ſerca, zem cię obraziła, mo:

cno

cno stanowię nigdy więcey nie gr
szyc, y wszelkiey okazyi grzechowey u
strzegac się. Spowiadac się z pokorą
skruchą serdeczną, przed Kapłanem
sługą y namiestnikiem twoim, poku
tę ktorą mi naznaczy wypełnic. Ina
zadosyc uczynienie za wszystkie grz
chy moie, ofiaruię nayswiętszą Krew
twoię, z ktorą ofiaruięci tysz wszystek
zywot moy, sprawy y prace moie. A
iako cię oto proszę pokornie, tak tyz
mam nadzieię w dobroci twey y miło
sierdziu niezkonczonym, ze mi będziesz
raczył odpuscisz, dla teyze naydroszey
Krwie, y nayswiętszey męki twoiey,
Yze mi uzyczysz skuteczney łaski tw
iey do poprawy y wytrwania w tym
przedsięwzięciu moim, az do smierci
abędzie ci zato cześc y chwała na wi
ki wiekow. Amen.

Na S. M. Salomeiż to by
wa po Kapitule na processyi

Zawitay oblubienico czy:
sta Jezusowa.
Panno Swięta Szczepie cnot
Halicka krolowa | to 2 razy

Tys naczynie wybrane
od Boga czystości
tys przykładem Zakonnych
cnot swiątobliwości
to 2 razy powtarzać

Salomea niech będziem
twoiemi prozbami
Prowadzeni do Nieba
Wespoł z Aniołami, | to 2 razy

Pokaż afekt Matki
pros za swoie dziatki
Boga Wszechmocnego, O
blubienca twego, | to 2 razy.

Niech cię Matką znamy
opiekunkę mamy
u Boga naszego, dla nas
wcielonego.

y to 3razy powtarzać

Conceptionem
Nativitatem
Presentacionem
Anunciationem
Visitationem
Purificationem
Assumptionem

Modlitwa przed Spowiedzią za Spowiednika.

Wszechmogący Naydobrotliwszy y naymiłosiernieyszy Boze, ktorys na to kapłanow postanowił aby usługowali zbawieniu ~~zbawieniu~~ naszemu, y dałes im moc, aby cokolwiek rozwiązą na ziemi, było rozwiązano y w niebie. Dziękuię dobrotliwosci twoiey, za ten do odzyskania łaski twoiey, utraconey przez grzechy srodek. Oraz cię tyz proszę, doday łaski potrzebney wszystkim administruiącym ten Sakrament, doday rady y umieiętnosci, aby w urzędzie sobie poleconym, tak postępowali, iakoby się woli twoiey swiętey przypodobac, sobie, y penitentom skutecznie do zbawienia dopomoc mogli. A osobliwie proszę cię, Panie za Spowiednikiem moim, do kto-

rego

rego mię żrządem dusze moiey odsy:
łasz, niech go przysposobi łaska Ducha
Przenayświętszego, do rządzenia sumnie:
nia mego, bo gdy ty Panie oswiecisz
rozum iego łaską twoią, wyrozumie
łatwo nie tylko grzechy, nałogi y skłon:
nosci moie, atak wzbudzi mię do skru:
chy prawdziwey, uspokoi sumnienie,
naznaczy pokutę, przez ktorą będę
mogła dostąpic odpuszczenia grzechow
apotym chwały nieskonczoney na wie:
ki. Amen.

Akty przed Komunią pod Czas Confiteor.

Przed niebem, ziemią y piekłem wy:
znaię niegodnosc, głupstwo, y niewia:
domosc, y złosc moię, we wszystkim
zyciu moim. Załuię y odrzekam się
tego wszystkiego, co się tobie o Boze
moy nie podoba. w Przepasci miłosier:

dzia

dzia twego, topię, grzebię, y niszczę niegodnosc, y złosc moię. Jezu miłosniku pokutuiących, zmiłuy się nademną, według wielkiego Miłosierdzia twego. Za przyczyną Nayswiętszey Matki twoiey, y Wszystkich Swiętych, osobliwie Patronow y Patronek moich.

Pod czas Misereator &c:

Jezu przez zasługę gorzkiey męki y smierci twoiey na krzyzu, odpusc mi wszystkie grzechy, y niedoskonałosci, osobliwie niedostatki przygotowania mego terazniey szego do stołu twego.

Pod czas Panie nie iestem godzię

Panie nie iestem godna, aby mię ziemia nosiła: Ale dla Ciebie samego odpusc mi grzechy moie.

Panie nie iestem godna, zebym była

zwana

zwana stworzeniem twoim, ale przez gorzkosc męki twoiey, odpuść mi winy moie.

Panie nie iestem godna: abym twoie Imię swięte brała w usta moie ale przez moc y dzielnos tey ofiary, uzycz mi łaski twoiey.

Po komunij.

Panie, na potwierdzenie wyrzeczenia się woli moiey we wszystkim, proszę cię: abys ten Odpust ktorego chcę dostąpic, mowiąc słowa następuiące, applikował tey Duszy, ktorey chce upodobanie Woli twoiey naysw:

mow 5. razy. Niechay będzie pochwalony Przenaysw: Sakrament &c

2.

Takze polecam Dobroci twoiey, Duszę tobie naymilszą. mow za nię.

O Boze ktorys nam w Swiętym Przescieradle, w ktorym Ciało twoie z krzyza złozone, od Iozefa uwinione było, męki twoiey znaki zostawił. zdarz miłosciwie, abysmy przez smierc y pogrzeb twoy, do chwały zmartwych: wstania byli przyprowadzeni. ktory zyiesz y krolulesz na wieki: amen.

3.

Jeszcze proszę cię Panie za Duszą naymilszą Naysw: Matce twoiey. mow.

Bądz pozdrowiona Corko Boga Oyca.
Bądz pozdrowiona Matko Syna Bozego.
Bądz pozdrowiona Oblubienico Ducha Przenayswiętszego.
Bądz pozdrowiony kosciele wszystkiey Troyce Przenayswiętszey. przydac Oycze nasz &c. Zdrowas Marya &c.

NB. Te modlitewki maią nadane odpusty zupełne dla dusz zmarłych, tak pisze X. Stanisław Solski S. J.

1

13362

Biblioteka Jagiellońska
stdr0027382